

ALMORCILLI

N.º 216
MAIG 1993

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12

0%

T.A.E.*

R B E 36092

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

** Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%*

Pel maig, neteja

Cada any, quan ja han passat les festes de Sant Joan i els estudiants de Muro ja han acabat els exàmens, arriba l'hora de la peregrinació cap a les residències d'estiu per part dels ciutadans que tenen la sort de tenir-ne una, normalment situada vora mar.

A la casa, li ha passat un hivern per damunt i gaire bé no ens hem recordat d'ella, ja que no l'hem necessitada. El jardí és ple d'herba, a l'entrada quasi no podem obrir la porta per l'acumulació de correspondència, hi ha un dit de pols per tot i moltes coses s'han fet malbé per la humitat. Cal fer una bona repassada per tot.

Exactament passa quan la temporada turística comença. Ha passat un hivern sencer pels carrers, jardins i infraestructures de la zona costera de Muro, que pràcticament resta adormida durant la temporada, diguem-li no turística. Els hotels estan tancats, les cases d'estiu estan tandades i els pocs residents de tot l'any, la majoria de vegades, només van a casa seva per dormir.

Cal realitzar en aquest cas la mateixa operació, una bona repassada per tot, ja que en tot l'hivern ningú no s'hi ha acostat.

Vet aquí que sense adonar-nos, en aquest moment esteim considerant la platja de Muro com el segon poble o un poble de segona, com es vulgui dir, i en conseqüència als ciutadans actuals que hi viuen de cap a cap d'any i que compleixen amb les obligacions contributives com tothom.

Podem fer dues coses, podem tenir la casa de vora mar tancada tot l'hivern, o bé tenir-la arregladeta, ambientadeta, i que fassi planta i ganes de viurer-hi tot l'any i no només durant l'estiu.

ALGEBELÍ
N.º 216

Maig
1993

Edita: Associació Cultural Algebeli
N.I.F. G-075124210
Carrer Joan Carles I, 44-1.er
Apartat de correus n.º 20

Director: Miquel Àngel Campaner Fornés. Consell de Redacció: Maria Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés, Immaculada Roca Balaguer, Margalida Poquet Carbonell. Col.laboradors a aquest número: Coordinadora en defensa de les aigües de Sa Marineta, Damià Payeras, Pere Fiol i Tornila, Bartolomé Riutord, Antoni Serra, Joan J. Ferrer, Martí Poquet, Bartomeu Martorell Bosch.

PREMSA
CONDINA

Imprès en
paper reciclat

Contestant un subscriptor

La carta que el passat número ens va dedicar un subscriptor, col.laborador i lector d'aquesta revista conté uns quants punts que ens agradaria aclarir.

En principi ha de quedar clar que ningú ens pot obligar, com bé diu vostè, a escriure en castellà, perquè nosaltres som els que feim la revista sense pressions ni imposicions lingüístiques de cap classe. En canvi, som nosaltres qui podem determinar si volem o no escrits en castellà (fins ara no hem tingut problemes d'aquest tipus amb ningú). Si vostè ens parla de "la mayoría de suscriptores" o "la cantidad de bajas" que hem tengut, seria necessari que abans s'informàs i que concretàs a quin nombre de subscriptors es refereix. Nosaltres, que ho sabem directament de l'Associació Cultural Algebelí, podem afirmar que aquesta quantitat de baixes per qüestió lingüística es redueixen a molt poques persones de les 900 aproximadament que estan subscrites.

A les revistes de la premsa forana que rebem, quasi tots els articles s'escriuen en català i cartes com la seva ja ni es qüestionen, perquè aquest tema està relativament superat i de cap manera, ni tampoc per nosaltres, els resulta espínos.

El mètode que empraven els nostres mestres perquè no parlàs-sim ni escrivíssim en català ens ha estat imposat des del segle XVII

ençà i fins al final de la dictadura franquista amb poques excepcions com és el període de la República.

Això és molt trist, però ho és encara més que ara, en democràcia, siguem els propis mallorquins els qui ens neguem o no volguem fer cap esforç per aprendre la nostra llengua, ni tan sols volguem llegir-la amb l'excusa que no ens l'ensenyaren.

Quant als joves, és evident que ells no paguen la revista, però creim que sí la llegeixen si la tenen a ca seva. Ells seran els qui d'aquí a un parell d'anys poden fer o col.laborar en una revista i ho faran en català perquè les dades canten per elles mateixes: les 15 escoles que feien ensenyament en català a Balears l'any 1985 s'han convertit en 102 el 1993.

El que és increïble i no sabem amb què es basa, és l'afirmació que fa al final de la carta. Vostè diu que els catalans creuen que el català no ven tant, ai si el sentissen!

Això no té cap ni peus. Si fos així, els partits nacionalistes catalans no serien tan potents com són (s'està parlant que el CIU pugui decidir un govern o un altre a Madrid). Si fos així, els catalans no s'haurien esforçat tant perquè a les olimpíades passades la seva llengua fos tan oficial com les altres tres (anglès, francès i castellà) i arribàs arreu del món. Tampoc no fomentarien un ensenyament en català ni promourien campanyes de rètols

en català, ni animarien els seus ciutadans a treure banderes al carrer, a dur adhesius als seus vehicles que identifiquin la seva llengua, etc...

El fet que segueixi subscrit no és un consol per als qui feim la revista. Els que sí ens consolaria és que, a més de seguir subscrit, manifestàs una actitud favorable a la seva llengua i acceptàs una realitat en lloc d'aplicar la llei del mínim esforç.

Consell de Redacció

BAR

OLIMPIC

**ESPECIALITAT EN
TAPES VARIADES
I BERENARS**

**Plaça Sant Martí, 3
Tel. 537717 MURO**

**Cases de
Son Sant Martí**

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

Manca de Voluntat pèr entendre la llengua pròpia

A vegades em sorprén com la gent que va tenir ensenyament en castellà a l'escola es queixa que no entén la nostra llengua quan la veu escrita.

Crec que és més una situació de manca de voluntat per entendre la llengua pròpia que dificultat per comprendre-la.

Jo quan no entenc unes paraules cerc el seu significat. I això és el que em va passar llegint la secció "teniu la paraula" de l'Algebelí del mes d'abril. El que no vaig entendre estava escrit en castellà i com que no crec ésser l'únic (n'estic ben segur) us diré les paraules que no vaig entendre: "hieraticidad", "capirote", "banales", "baldios", "antinomias y xenofobias" i "lerdo". I ara ja sé el seu significat perquè vaig consultar el diccionari:

ANTINOMIA: Contradicción entre dos textos legales.

BALDIO: Terreno que no se cultiva. Vano, sin motivo ni fundamento.

BANAL: Vulgar, trivial.

CAPIROTE: Cubierta de la cabeza, usada antiguamente.

HIERÁTICO: Relativo a las cosas sagradas o a los sacerdotes paganos.

LERDO: Torpe en el andar. Zafio, rústico.

XENOFOBIA: Aversión u horror al o a lo extranjero.

Conclusió: No entén qui no pot, sinó qui no vol. Pobret qui no estima la seva família, la seva terra, el seu poble, la seva llengua... Pobret qui no estima. Pobret.

T.I.C.T..

Joan Pol Pujol, candidat pel PP al Congrés de Diputats

Molts vos demanareu què fa un "murero" com jo, aficat en política, i vos ho vull explicar amb poques paraules.

Com sabeu som llicenciat en Dret i Inspector des Cos Nacional de Policia, ara en excedència per presentar-me a ses eleccions generals de dia 6 de Juny, vaig a sa llista des Congrés de Diputats per es Partit Popular de Balears, de moment som candidat suplent, però crec que si m'agrada sa política, i ho faig bé, pens seguir en aquest camí, ja que crec que hi ha moltes tasques per fer.

Ses meves inquietuds, idees i creències com a murer, mallorquí i espanyol m'han duit a prendre aquesta decisió, ja sé que sa situació actual de crisi econòmica, s'atur, sa inseguretad ciutadana, sa sanitat pública, sa droga i tantes altres coses més, estan pitjor que mai, per això és necessari prendre partit ja que totes ses coses públiques ens afecten a tots, i si no hi participam després no podrem exigir res de res, per lo tant vos deman que no vegeu ses eleccions de dia 6 com una cosa externa, pensau-lo bé, hi heu de participar, voteu lo que voteu, lo important és exercir es nostres drets en llibertat i en democràcia.

S'entrada apressurada d'Espanya a sa Comunitat Econòmica Europea ha significat un enfonsament de tota sa nostra indústria, agricultura i ramaderia que ara viven des subsidis, no tenim competitivitat a ses nostres empreses, Europa ha entrat dins Espanya, emperò Espanya no ha entrat dins Europa, i això entre tots ho hem d'arreglar.

Sa corrupció, sa falta d'ètica, sa falta de diàleg, i ets escàndols tapant altres escàndols, han fet que sa nostra societat ja no s'espanti de res, pareix que tot dóna igual, però no ha d'esser així, es nostres valors tradicionals juntament amb sa comprensió i amb idees sanes i noves ens han de fer sortir d'aquest pou, amb il.lusió i amb moltes ganes de fer feina.

Només em queda posar-me a disposició de tots vosaltres, es que em coneixen ja ho saben, som homo de fets i no tan sols de paraules, no vos promet cap miracle, però si vos vull dir que faré lo que he fet fins ara, feina per dur ses coses endavant.

Joan Pol Pujol
Candidat per al Partit Popular

Sessió Plenària Extraordinària del dia 26 d'abril de 1993

**El camping Platja Blava canviarà
el seu ús actual per turístic o residencial**

**Concedides subvencions
per 9.225.000 ptes.**

Amb l'absència de D. Jaume Mulet i D. Josep Llinares se celebrarà sessió extraordinària amb els següents punts a l'ordre del dia:

1.- Aprovació de l'acte anterior

Ho fou per unanimitat.

2.- Aprovació inicial modificació puntual Pla General A-10

La modificació afecta el camping Platja Blava que canviaria el seu ús actual passant a turístic o residencial, el qual es definiria en el moment de presentar el corresponent Pla Parcial.

Es va acordar aprovar inicialment el projecte de modificació puntual A-10 del Pla General Municipal d'Ordenació relatiu al sector del sòl urbanitzable programat SUP-17, així com l'Estudi d'Impacte Ambiental, i sotmetre a informació pública l'expedient durant el termini d'un mes.

3.- Elaboració de l'expedient tècnic per a la modificació puntual Pla General A-11

La modificació afecta les normes urbanístiques relatives als espais lliures públics, concretament els bars que s'instal·laran a la platja de la Platja de Muro.

Es va aprovar, encarregant la seva confecció a l'enginyer de camins D. Manuel Velasco.

4.- Aprovació inicial recepció de la urbanització "Las Gaviotas" SU-5, sector coster

Es va aprovar inicialment la recepció de la Urbanització "Las Gaviotas", advertint que les obres d'urbanització que no estiguessin acabades, que no s'ajustin a les previsions contingudes als planells o que no siguin susceptibles de servir al seu destí urbanístic, corran a càrrec dels propietaris adquirents dels terrenys, mitjançant

l'exacció de les corresponents quotes d'urbanització, concedint un termini perquè els interessats puguin alegar el que estimin convenient en defensa dels seus legítims interessos.

**5.- Adquisició
de terrenys de
Dª Joana Segura Piña
al carrer Sant Joan, 2**

Es va acordar adquirir 26'50 m² de la casa corral n.º 2 del carrer Sant Joan, afectats per a la seva alineació de la mateixa pel preu de 530.000 ptes.

**6.- Aprovació
oferta ocupació
pública de 1993**

Es va aprovar l'oferta que s'indica:

A) Funcionaris de Carrera

1 vacant d'Auxiliar Administració General

**7.- Aprovació
bases per a la
contractació laboral
auxiliar oficines
(zona costera)**

S'aprovaren per unanimitat. En el moment de sortir aquest número la plaça ja ha estat coberta.

**8.- Sol.licitud
subvenció a la
Conselleria de Sanitat
per la residència
Reina Sofia**

Es va acordar sol.licitar una subvenció per al manteniment de la Residència per a persones majors Reina Sofia, de 2.000.000 de pessetes per cobrir el dèficit previst.

**9.- Transferència
a l'organisme autònom
Patronat Residència
Reina Sofia**

Per unanimitat s'acordà transferir-li la quantitat de 2.000.000 de ptes. amb càrrec al Pressupost de Despeses de la Corporació.

**10.- Subvenció
a la Parròquia
Sant Joan Baptista**

Se li concedí una subvenció de 1.250.000 ptes. per a la restauració de l'Església Parroquial.

**11.- Subvenció
a la Parròquia
Sant Albert Magne**

La subvenció fou també de 1.250.000 ptes. per a les despeses de construcció de l'Església de la Platja de Muro.

**12.- Subvenció
a la fundació
Santuari de Lluc**

En aquest cas, la subvenció va esser de 500.000 ptes. destinades al manteniment del Santuari de Lluc.

**13.- Subvenció a
Miquel Barceló i
Bartomeu Mateu**

Es concediren 600.000 ptes. per a l'organització de les processons de Setmana Santa.

**14.- Subvenció
al C.D. Murense**

S'acordà concedir una subvenció de 500.000 ptes. a compte de la definitiva que es concedirà en un pròxim ple.

**15.- Subvenció a l'APA
del Col.legi Públic**

Es concediren 50.000 ptes. per a l'equip de voleibol cadet femení, integrat per ex-alumnes dels dos col.legis locals.

**16.- Subvenció
al Club Ciclista Muro**

La subvenció atorgada va esser de 75.000 ptes. per a l'organització d'una etapa del Pla de Mallorca.

**17.- Conveni
amb el Centre
Joan XXIII d'Inca**

Es va aprovar el conveni i fer efectiva la quantitat de 3.000.000 de ptes. en concepte de subvenció per a l'adquisició d'un vehicle per al transport escolar dels disminuïts físics.

18.- Prestació assistència sanitària per ASISA

A l'haver desaparegut la Mupal i passar els funcionaris a estar integrats al règim general de la Seguretat Social, i vist l'estudi econòmic favorable per a la Corporació, es va acordar que l'assistència sanitària als funcionaris sigui prestada per la companyia ASISA, que l'atorgarà amb la intensitat i l'extensió previstes per la Seguretat Social, tenint dret, la Corporació, a aplicar els coeficients reductors per aquesta contingència a les liquidacions de cotització de la Seguretat Social.

19.- Compte operacions extrapressupostàries pressupost Corporació

Es va aprovar per unanimitat.

20.- Compte operacions extrapressupostàries pressupost Corporació

Es va aprovar, igualment per unanimitat.

Es donà compte de la Liquidació del Pressupost de l'exercici de 1992, aprovada pel Sr. Batle, mitjançant Resolució de data 31 de març, amb el següent resultat:

Existència en Caixa
el 31-12-1992: 91.814.980 ptes.
Restes per cobrar
en igual data: 145.851.024 ptes.
Suma: 237.666.004 ptes.
Restes en pagar
en igual data: 73.309.183 ptes.
Superàvit: 164.356.821 ptes.

22.- Donar compte de la liquidació del Pressupost de l'organisme autònom Patronat Residència Reina Sofia

En aquest cas, el resultat fou el següent:

Existència en Caixa
el 31-12-1992:-218.252 ptes.
Restes per cobrar
en igual data:0 ptes.
Suma: -218.252 ptes.
Restes per pagar
en igual data:127.084 ptes.
Dèficit: -345.336 ptes.

23.- Informe sobre l'estat d'execució del Pressupost

A continuació la Intervenció donà un detallat informe de l'estat d'execució del Pressupost de la Corporació i de l'Organisme Autònom Residència Reina Sofia.

Segons aquest, fins el dia 26 d'abril, l'Ajuntament ha ingressat 70.935.623 ptes., el que sumades a les existències inicials de 121.518.001 ptes. suma un total de 192.453.624 ptes., havent pagat

160.385.841 ptes., quedant, per tant, una existència final de 32.067.783 ptes.

Pel que fa a la Residència Reina Sofia, s'han ingressat 5.044.705 ptes, a les quals hi afegim les existències inicials de 20.467 ptes., donant un total de 5.065.172, i descomptant les despeses de 4.170.423 ptes., donà un existència final de 894.172 ptes.

VENDO
BARCA
MORRUDA-COPINO

4 M.
MOTOR TOHATSU 40 CV.
MOTOR AUXILIAR NUEVO 3.5 CV.
EXTRAS - MUY BUEN ESTADO

INFORMES:
TEL. 537540

MURO A LA **MARE DE DÉU DE LLUC**

**EL PROPER DIA 19 DE JUNY
VOLEM ENTREGAR LA NOSTRA APORTACIÓ
A LA FUNDACIÓ LLUC**

PARTICIPA-HI!

NO HI FALTIS!

**ASSOCIACIÓ TERCERA EDAT
AJUNTAMENT DE MURO
Parròquia SANT JOAN BAPTISTA**

**INSCRIPCIONS: ASSOCIACIÓ TERCERA EDAT
AJUNTAMENT DE MURO
CA NA MARIA SASTRE**

Prou d'imposts cap a Madrid!

Així finalitzà una tranquil·líssima sessió plenària, en la quals tots els acords foren presos per unanimitat.

Amb aquest lema els PSM-Nacionalistes de Mallorca hem iniciat una campanya de denúncia i conscienciació ciutadana sobre el que considerem una espoliació fiscal que pateixen les Illes Balears. A la vegada volem donar a conèixer les repercussions del Pacte Autòmic, firmat a Madrid pels senyors González i Aznar, que condemna les nostres Illes a una autonomia de tercera: no assolirem competències importants que ja tenen les autonomies plenes en matèria de sanita i seguretat social, hisenda, ordre públic, plantificació econòmica, administració local, justícia... mentre que l'educació, bàsica per normalitzar l'ús del nostre idioma, no es començarà a transferir fins l'any 1996.

Però, a més a més, sense recursos econòmics no hi pot haver vertadera autonomia política, i s'ha de dir que la participació en els ingressos de l'estat és discriminatòria per a Balears. L'actual sistema de finançament estableix que les Comunitats Autònomes d'igual nivell de competències com la nostra es finançaran amb 27.730 ptes./habitant, mentre que les Illes Balears

ho han de fer amb 23.730 ptes./habitant. Amb la particularitat que aquest càlcul està fet amb el cens de 1988, que aquí era de 60.000 persones menys, i sense comptar la població turística que utilitza uns serveis públics.

Un altre front de finançament són els Fons de la Comunitat Europea que suposen una mitjana de 7.488 ptes./habitant a tot l'estat espanyol, mentre que a Balears sols en toquen 728 ptes./habitant.

La redistribució de recursos entre les comunitats autònomes és el Fons de Compensació Interterritorial, del qual les Illes Balears n'estam excloses des de l'any 1989, i a les deu comunitats que el reben les suposa 8.700 ptes./habitant.

Sumant totes les transferències estatals i comunitàries, i sense comptar els tributs transferits, les Balears reben 6.998 ptes./habitant anuals, mentre que la resta de comunitats autònomes d'igual nivell de competències reben una mitjana de 29.515 ptes./habitant.

A part del finançament de la nostra autonomia, hem de valorar les inversions estatals a Balears: del 1983 al 1990 han minvat un 17% suposant que aquí només s'ha invertit el 35% de la mitja estatal. Naturalment aquesta és l'explicació del dèficit de serveis públics bàsics com la sanita, transport, educació...

Pel que fa a la tributació, en això sí que som un dels primers. Pagam una mitjana de 33.587 ptes./habitant, només superats per Catalunya.

El resultat de tots aquests factors és la balança fiscal (diferència entre el que pagam i el que rebem), estimada per la Conselleria d'Economia i Hisenda en 91.650 milions negativa per a Balears l'any 1990.

Naturalment no oblidam que som la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada, i que per tant hem de ser solidaris amb

els més necessitats i pagar segons les nostres possibilitats. Però això no significa renunciar als mateixos serveis públics que tenen les altres comunitats, entre altres coses perquè aquí una part important de la població no pot pagar uns serveis privats. No podem oblidar que, malgrat la renda per càpita elevada, els sous mitjans de Balears són els quarts més baixos de tot l'Estat. O que actualment hi ha més de 50.000 persones aturades. O que des de l'any 1991 estant tancant dues petites empreses cada dia.

Vivim una situació econòmica molt delicada a la qual hem de fer front. No podem consentir per més temps aquesta vertadera expoliació econòmica que patim, ni resignar-nos per sempre a ser una autonomia de tercera. Per això és vital suprimir la dependència política i econòmica del centre i està justificat, més que mai, el crit de: PROU D'IMPOSTS CAP A MADRID!

Pere Sampol Mas
Diputat PSM

Nacionalistes de Mallorca

100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS

L'aigua de Sa Marineta

Els llubiners estam preocupats perquè des de fa un any, i sobretot en el darrer mes, hem sabut a través dels mitjans de comunicació dels projectes de les administracions de transvesar les aigües de Sa Marineta Llubí-Muro cap a EMAYA perquè aquesta empresa exploti i distribueixi l'aigua cap a Palma i altres poblacions; tot això sense haver rebut cap tipus d'explicació directa ni els ciutadans de Llubí ni els seus representants polítics.

És per això que arran d'una taula rodona organitzada per l'Agrupació Local del Partit Socialista de Mallorca (PSM-NM) de Llubí es va considerar convenient la formació d'una COORDINADORA EN DEFENSA DE LES AIGÜES DE SA MARINETA que està oberta a tots els interessats i especialment a tots els ciutadans dels municipis que com MURO i Sa Pobla també es veuran afectats ben directament. La COORDINADORA fou presentada el passat divendres 7 de maig al Casal de Cultura de Llubí i ja ha iniciat una campanya de recollida de firmes en contra del transvassament així com actes informatius a altres municipis. Si estau interessats en col.laborar amb aquesta coordinadora teniu les portes obertes, i si recolliu firmes o voleu qualche casta d'informació ens podeu trobar al Carrer Ample, 1 de Llubí (DP 07430). Creim que els murers i mureres també tenen moltes coses a dir en aquest tema, ANIMAU-VOS i COL.LABORAU!

Una vegada presentada la COORDINADORA també vos volem exposar les nostres idees respecte al possible transvassament de les aigües de Sa Marineta; en aquest sentit creim necessari proposar un conjunt de mesures urgents que aconseguixin fer front als problemes reals de l'abastiment d'aigua potable, sense haver d'afectar amb

efectes irreversibles els aqüífers del Pla de Mallorca.

Creim que s'ha d'actuar de manera organitzada i amb una visió a llarg termini. Actuar sobre els aqüífers del Pla d'una manera improvisada té el perill de continuar amb la política nefasta de la deprecació dels recursos que s'ha seguit fins ara, i que en el cas de l'aigua podem veure els seus efectes al Prat de Sant Jordi, als pous del Pont d'Inca i a la zona de Campos. Podem caure en el desastre d'"aigua per avui i misèria per demà", i tot això amb grans inversions públiques que es podrien rendibilitzar millor.

Creim que cal valorar els impactes sobre els aqüífers afectats per futures extraccions i en especial les possibles intrusions d'aigua, salada amb conseqüències negatives

pel futur dels darrers recursos hídrics a Mallorca, ens referim a la conca de Sa Pobla-Muro i a Sa Marineta.

Creim que convé tenir en compte que l'aqüífer de la nostra contrada proporciona la meitat de l'aportació d'aigua dolça al sistema del Parc Natural de S'Albufera tot i que ja hi ha indicis d'intrusions greus d'aigua salada dins S'Albufera.

En tot cas, cal insistir en la inexistència d'estudis hidrogeològics rigorosos que aconsellin aquesta actuació, més encara, fins ara totes les veus dels tècnics s'han fixat en els perills que poden suposar aquestes canalitzacions.

Tenim prou indicis com per afirmar que la conducció de l'aigua de Sa Marineta cap a Palma a través d'EMAYA s'emmarca en un conjunt de grans projectes i iniciatives —tant de l'administració central com de l'autonòmica— com són: Incineradora de Son Reus i depòsit de residus a Son Nuviet (Petra), S'Estalella, ports esportius, camps de golf, modificació de la Llei d'Espais Naturals... que són molts agressius amb el territori, i que sempre —de manera interessada— es plantegen com a inevitables.

La COORDINADORA, en una paraula, està en contra d'unes mesures que tan sols serviran per solucionar momentàniament el problema de l'aigua, aquest recurs escàs que tenim el deure de llegar als nostres descendents i que de cap manera consideram que sia propietat de ningú. L'apadeçament no és la solució, cal una bona gestió. Som i serem criticats per insolidaris, però solidaritat és el que nosaltres volem, però ara i sempre: solidaritat de la costa turística amb l'interior agrari i solidaritat per poder cedir als nostres descendents un medi així com cal i mínimament habitable. No volem una solidaritat

egoïsta i que sols pensa amb l'avui, volem pensar també en el futur i l'explotació i depredació de la naturalesa ens pot costar cara, així ens ho poden confirmar ja els habitants del Plont d'Inca, del Prat de Sant Jordi o de la zona de Campos que han sofert els efectes d'una mala gestió dels recursos hídrics.

Coordinadora en defensa
de les aigües de Sa Marineta

LA REVISTA ALGEBELÍ I
RÀDIO ALBUHAIRA
COMUNIQUEN DES D'AQUESTES
LÍNIES LA SEVA ADHESIÓ
I SUPORT A LA COORDINADORA
EN DEFENSA DE LES AIGÜES
"SA MARINETA"

Deu raons per oposar-nos al transvassament d'aigua

1.- Els tècnics asseguren que hi ha unes possibilitats bastant elevades de salinitzar l'aqüífer ja que no hi ha prou informació del nostre subsòl. En primer lloc s'han de realitzar estudis que demostrin que efectivament hi ha un excedent i que les característiques hidràuliques del subsòl permeten la seva extracció sense un perill de salinització.

2.- El nostre ja és el darrer aqüífer important connectat amb la mar que no està salinitzat. El del Pla de Sant Jordi i el de Campos, per mor d'una mala gestió, han sofert un procés irreversible.

3.- La salinització és un procés irreversible; una vegada salinitzada una conca mai no es desalinitza.

4.- La densitat de població de la nostra comarca és prou important. Els seus nuclis de població:

Inca, Sa Pobla, Muro, Alcúdia, Sineu... necessiten tenir assegurat el subministrament d'aigua.

5.- L'agricultura intensiva de reguiu és una important font de treball en la comarca estant arrelada tradicionalment a Sa Pobla i Muro. Aquest transvassament la perjudicarà notablement.

6.- La important ocupació turística del Port d'Alcúdia i Can Picafort necessita mantenir-se ja que és una font de treball molt important. El turisme de la nostra comarca té el mateix dret a existir que el de Palma i Calvià.

7.- L'Albufera és el parc natural més important de les Balears i el transvassament pot suposar la seva dessecació i la conseqüent pèrdua d'aquesta riquesa natural que atreu gent de tot el món.

8.- L'aigua es transvassa a una empresa que comercialitza amb ella com a producte especulatiu. El seu president assegura que els objectius són obtenir aigua d'on sigui sense importar-li d'on ve ni, per tant, les conseqüències.

9.- La construcció de la canonada pel transvassament té un cost elevadíssim, 900 milions, que es podrien invertir en reduir les pèrdues en la xarxa de distribució d'aigua de Palma que són del 25%. Aquest percentatge suposa més aigua que la que es pot transvassar de la nostra conca.

10.- Aquesta no és la solució ja que, en haver-se salinitzat la situació serà encara més greu que l'actual. La solució està en fer un ús racional d'aquest recurs i reciclar les aigües residuals com ho fan en zones amb la mateixa problemàtica que la nostra: Israel, Aragó, Catalunya.

Cucorba grava el seu quart disc **Xica Pica Pollerica**

Com qui no vol la cosa, CUCORBA acaba de gravar el seu quart disc. Sota el títol de "XICA PICA POLLERICA" han arreplegat 15 cançons que, a partir del pròxim mes de juny, tornaran a servir de motiu de gresca i divertiment a les places, a les escoles i a les festes on hi hagi nins i nines.

Per què aquest títol, per altra banda tan divertit, de "XICA PICA POLLERICA"?

És un vers d'un embarbúsament que serveix de tornada a una de les cançons: "Llengua de pedaç". L'hem triat perquè pensam que és simpàtic i que suggereix bé l'atmosfera festiva i graciosa que es desprèn del conjunt de les cançons que integren el disc, i el joc amb el llenguatge que sempre ens ha apassionat.

Quines són les característiques més definitòries d'aquestes cançons?

La primera que, llevat d'"El mussol", que és popular, i d'"Això és son pare" la lletra de la qual és un conegut joc infantil, totes les cançons són originals. Continuem, per tant, fent un esforç per posar a l'abast dels nins i dels educadors un material inèdit que els permeti treballar sense haver d'acudir forçadament a la música tradicional.

La segona, el clima festiu que creim que es crea des de la primera nota i que es mantèn a tot el llarg de la gravació, amb dues incursions a la música més melòdica: una cançó de bressol preciosa, "Cançó de bres per a una princesa negra", i una bossa nova que es titula "Cada gota que plou".

La tercera, el caràcter lúdic ge-

neral que hem constatat ja a les interpretacions fetes en directe, i l'encert dels textos que van des d'una comicitat accentuada a la dolça poesia, segons el cas, i que cerquen ritmes i cadències pròpies de la cultura popular.

Quins són els autors de les músiques?

Miquel Brunet —el teclista dels Valldemossa— n'ha escrites sis; Antoni Rodríguez —el nostre teclista— quatre; dos antics músics de Cucorba, Kake Portas i Miquel Àngel Oñate, tres i una, respectivament, i Antoni Fernández, una.

I de les lletres?

Dues, com ja he dit, són populars; llavors n'hi ha cinc de Gabriel Janer Manila i vuit de Francesc Aguiló.

On heu fet la gravació?

Als Estudis Ona Digital de Bunyola i Ca's Català Nou, amb una tecnologia avançadíssima i amb la sensibilitat, el suport i el consell oportú dels seus tècnics Miquel Brunet i Antoni Fernández, que s'han engrescat totalment en la gravació, no només escrivint set de les cançons, sinó també tocant bona part dels instruments.

Heu comptat amb col.laboracions especials?

Amb algunes, sí. Na Bel Rosselló ha regalat la seva veu a "La rateta"; en Josep Antoni Brotons, músic asidu de Cucorba, ha tocat la guitarra a "Na Maria canta i balla"; en Jesús Palazón l'harmònica a dues de les cançons; i Pep Toni Rubio, de Música Nostra,

la flauta i el grall a "La dansa del capell".

D'altra banda, José Antonio Briñas ha realitzat les fotografies i Xisco Caimari, amb el seu talent habitual, ha dissenyat el vestuari, que ja estrenarem per Sant Vicenç.

Us aventurareu amb el compact-disc?

Per descomptat. Editarem la gravació en compact i cassette. El disc de vinil tradicional està ferit de mort i ben aviat deixarà de fabricar-se, tal com passa a Estats Units, a Anglaterra o al Japó. De totes maneres no serà la primera vegada que les nostres cançons s'editin en compact-disc. Fa uns mesos Joan Bibiloni, a través de Swingmedia, llançà una recopilació amb el títol genèric de "Les millors cançons infantils", que recollia 10 de les nostres cançons.

Teniu prevista qualche festa de presentació del disc?

Sí, però estam condicionats a la rapidesa amb què acabem l'enregistrament. Si tot va bé, ens agradaria fer la presentació el dia 20 de juny, diumenge, a les 11 del matí, al Parc de la Mar, de Palma. Fariem una actuació de dues hores durant la qual repassariem els temes més populars dels nostres anteriors discos i, lògicament, cantariem la majoria de les cançons que integren el nou.

De qualsevol manera, pels murs cantarem les cançons i ballarem les noves danses a l'actuació que, presumiblement, farem el dia 25 de juny, dins les Festes de Sant Joan.

Hi serem, sens dubte, i procurarem participar de la bulla. Enhorabona, Cucorbes, i sort en aquesta nova aventura musical.

Algebelt

Fotografies: José A. Briñas

**AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Un programa de Govern per a tots.

Aquest és el moment de triar
un futur millor per a tots.
Ara no podem quedar enrera.
Necessitam les solucions
del PP per crear feina.
Per frenar els impostos.
Per millorar la protecció social,

la sanitat i l'educació.
Per defensar les pensions dels
nostres majors.
Ara el PP ens ofereix un contracte
de mútua confiança, un Govern
per a tots. Depèn del teu vot.

Jaume Font Barceló

ARA

Govern per a tots

Educació secundària pública o privada?

D'aquí a dos anys, el curs 94-95, s'iniciarà el primer cicle d'educació secundària, els actuals 7è i 8è d'EGB. Així, el que fins ara dèiem Educació General Bàsica (obligatòria), que comprenia vuit cursos, quedarà repartit de la següent manera: l'ensenyança primària (de 3 a 11 anys) i l'ensenyança secundària obligatòria (de 12 a 16 anys). Per tant, els alumnes que ara acabaven els seus estudis als 14 anys, a partir del 94 ho hauran de fer als 16.

La primera conseqüència d'aquesta ampliació d'estudis és la construcció de noves aules per acollir aquests alumnes.

Per una banda, l'Ajuntament va tramitar amb el MEC l'any passat la concessió de la construcció d'un edifici dotat de vuit aules (dues per cada un dels quatre cursos obligatoris). Aquest mes de maig, es va signar l'acord on s'especificava que l'Ajuntament de Muro donaria l'edifici a canvi de la dotació de material i professors per part del MEC.

Per l'altra, vàrem saber que el Bisbat havia sol·licitat també fer a Muro una Escola Secundària, però en aquest cas privada.

Dues escoles secundàries a Muro no són necessàries, a més això significaria molt més despeses que si només ni hagués una. Però,

quina de les dues ens convé més? Nosaltres tenim una sèrie de raons que ens afirmen la conveniència de l'escola secundària pública i no de la privada.

Són aquestes:

1.- La ubicació del centre públic serà a un solar municipal situat vora les pistes de tennis del poliesportiu.

2.- Si es fa només el públic, les vuit aules estarien agrupades i els nins ja no serien "els d'allà dalt" i "els d'allà baix". Mentre que si es fa també el privat, quedaran quatre aules del públic sense ocupar o simplement no es farà.

3.- Si es fa només el privat, la capacitat de quatre aules serà insuficient per acollir la totalitat dels nins de Muro que hagin finalitzat

l'ensenyança primària. Això farà necessari l'aplicació de les puntuacions que estableix el MEC. Per saber quins alumnes dels dos centres tendran prioritat per estudiar l'ensenyança secundària a Muro i quins s'hauran de desplaçar a un altre poble.

4.- Quant a la garantia de continuïtat, és més difícil la desaparició d'un servei públic que no la d'un centre privat concertat que per seguir rebent l'ajuda del Ministeri haurà de demostrar unes condicions exigides per la LOGSE, cosa que l'actual edifici del convent no té.

5.- Finalment, existeix sempre una certa garantia en la formació específica del professorat per poder impartir la matèria per la qual ha obtingut l'oposició.

Creim que aquestes raons són motius suficients perquè l'Ajuntament es plantegi la situació i opti perquè el poble de Muro tingui només un centre, el públic.

Si hi ha gent interessada en disposar de l'ampliació del centre privat, que el facin però que ells mateixos es facin càrrec de les despeses.

Si no, s'haurà de desallotjar l'Escola Municipal de Música (pública) i la Revetla d'Algebelí i a més el poble de Muro haurà de pagar unes instal·lacions privades.

PISCINA - PARQUE INFANTIL

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, km. 2,5 • Tel. 523711 • 07450 STA. MARGARITA

**BODAS
BANQUETES
COMUNIONES
BAUTIZOS
CONVENCIONES**

Ull crític

BENVINGUTS A LA PLATJA DE MURO I AL NOSTRE CIRCUIT TURÍSTIC ON ELS PORTAREM.

PER COMENÇAR DONAM LA BENVINGUDA A LA URBANITZACIÓ PLATJA DE MURO.

PODEM COMPROVAR LA QUANTITAT DE "BORDILLO" DESCLAVAT, FULLES SEQUES I FEMS A LLOURE I LA BÚSTIA ENVOLTADA DE QUATRE MATES BORDES QUE TANTA SORT QUE SÓN VERDES.

MODEL DE CICLISTA CONTEMPLANT LA VORERA DEL CAMÍ DAVANT EL POLÍGON 7 BEN ARREGLADA PER LA JARDINERA MUNICIPAL I ANANT PROU ALERTA A PEGAR-HI DEDINS, PERQUÈ SI NO, NO EL TROBAREM.

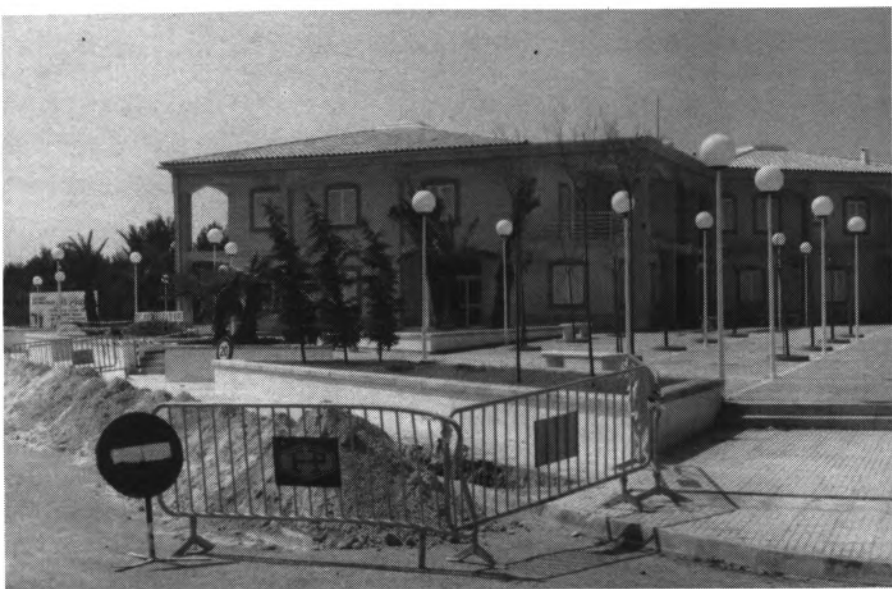
EXEMPLES DE NETEJA I DE PINAR VERGE CONVERTIT EN UN PARC PÚBLIC I CONFÓS EN ABOCADOR INCONTROLAT I OFERTA COMPLEMENTÀRIA DE MATALÀS PER FER L'HORA DAVALL UN PI.

EXEMPLE PERQUÈ APRENGUIN A SABER EL QUE ÉS UN "PARTERRE" CUIDATS PELS JARDINERS DE L'HOTEL PLAYA ESPERANZA I A L'ALTRA VORERA PELS JARDINERS "MAI NO VISTS".

CONTINUANT EL RECORREGUT, VISTA PANORÀMICA QUE PODEU CONTEMPLAR DES DE LA SUITE NUPCIAL DEL REIAL MEDITERRANI, DESPRÉS D'UNA NIT D'AMOR DESENFRENAT.

CAL TENIR A PROP EL REMEI PER REPOSTAR AVIAT.

PER ACABAR LA DIADA TURÍSTICA, CONTEMPLAU EL MULTIFUNCIONAL EDIFICI PÚBLIC DE L'AJUNTAMENT DE MURO OCUPAT PER UN FUNCIONARI ADMINISTRATIU UN PARELL D'HORES AL DIA, DURANT L'ESTIU.

Sugerim...

QUE PER DISSIMULAR L'ESCLATA-SANG QUE HA SORTIT DURANT L'HIVERN VORERA DE CAPELLANS, I AIXÒ QUE HA PLOGUT POC, SE SEMBRIN UNA TIRADA D'ARBRES COM PODEN ESSER ELS "POLLS", QUE ES FAN MOLT ALTS I TENEN FULLA TOT L'ANY. EN DOS ANYS, ELS ESTRANGERS QUE OCUPIN L'HOTEL DES D'AQUESTA BANDA, JA NO VEURAN COM EL VEÏNAT VA A FER UN ROLL PEL CANYET O COM LA MESTRESSA DE LA CASA MATA EL POLLASTRE PER FER L'ARRÒS DEL DIUMENGE.

PROPOSAM LA RESTAURACIÓ DE L'ABEURADOR I LA NETEJA I ACONDICIONAMENT DE LA ZONA QUE L'ENVOLTA, PER AIXÍ ACABAR DE FER UNA ENTRADA AL NOSTRE POBLE MÉS DIGNE I, ENDEMÉS, ENS ATREVIM A PROPONIR QUE L'ABEURADOR FUNCIONI COM SI DE LES FONTS UFANES ES TRACTÀS.

Deixa Astorat

- Que els directors dels col·legis de Muro no avisassin als nins de l'actuació de na Catarina Contacomtes.

- Que el dia de l'excursió del primer de maig, haguessin d'estendre el paraigues dins l'autocar.

Algebelí Verd

IX concurs de cartells de prevenció de drogues

La Secció de Promoció de la Salut del Servei d'Acció Social i Sanitat del Consell Insular de Mallorca va organitzar del dia 27 al 30 d'abril l'Exposició del IX Concurs de Cartells "Perquè no volem drogues" que cada any organitza aquesta Secció. Com a edicions anteriors el Concurs va estar inclòs dins el Programa escolar de prevenció de drogodependències, "Decideix", i, a la vegada, aquesta convocatòria es trobava englobada dins el Programa de Prevenció de Drogues de Mallorca (Pla autonòmic de drogues). Aquest concurs va dirigit cada any a tots els escolars de la segona etapa d'EGB, de BUP, FP, 2^{on} cicle d'ESO i COU i es va realitzar aquesta vegada en col·laboració amb l'Ajuntament de Palma.

Aquest concurs té una gran acceptació entre els escolars de Mallorca. És molt satisfactori observar que la participació augmenta d'any en any. A la IX convocatòria varen participar 11 escoles més que l'any passat. En aquesta edició la

participació total a la categoria d'EGB va esser de 32 col·legis, presentant 550 cartells. A la categoria de BUP, FP, 2.º cicle d'ESO i COU varen participar 5 centres presentant 77 cartells.

Per clausurar l'exposició es va realitzar un acte de lliurament de

premis i festival que es va dur a terme al Centre Cultural S'ESCORXADOR el dia 29 d'abril, dijous, a les 11.30 h. del matí. Aquest acte va permetre que hi hagués una trobada entre totes les escoles que varen participar al Concurs, juntament amb altres grups, escolars i la Gent gran, que col·laboren amb aquesta activitat aportant les seves actuacions.

És molt important resaltar que el guanyador absolut de la categoria d'EGB va esser l'alumne del Col·legi Sant Francesc d'Assís de Muro, Miquel Carrió amb el significatiu lema: "No caiguis en el domini de la droga". El premi va esser lliurat per l'Hble. Joana Vidal, Consellera d'Acció Social i Sanitat del C.I.M., l'II.Im. Alfonso Ruiz Abellán, Director General d'Acció Social, i l'II.Im. Bartomeu Oliver Pujol, Regidor Responsable de l'Àrea Municipal de Sanitat.

Consell Insular de Mallorca

Futuristes Algebelí - Muro

Que més haguéssim volgut que parlar llargament amb Antoni Artigues i mantenir una bona conversa amb aquest incansable lluitador! Però la falta de temps, nostre i suposam que seu, ens ha fet dialogar per escrit sobre uns temes tan preocupants com la mort del so de les xeremies a Muro, la normalitat lingüística que arriba o la manca d'identitat que patim.

Pedagog, sociolingüista i estudiós de la cultura popular, és professor de Magisteri. Ha realitzat diversos estudis, entre els quals destaquem Guia Didàctica de la llengua catalana a l'EGB a Balears (1979), Xeremiers, Manual de xeremies, falbiol i tamborí (1982) i Mecanismes de poder. Escrits de sociolingüística (1985), entre d'altres.

Des d'aquí, els futuristes algebelí, com simpàticament ens ha batejat, li agraïm que hagi mantingut aquesta xerrada amb nosaltres. Potser qualcú, sense prejudicis de cap classe i després d'haver llegit aquestes paraules, contempli des d'una altra perspectiva aquestes qüestions que plantejam.

1.- El darrer xeremier de Muro va morir i amb ell es va deixar de sentir el so d'aquest instrument. Creus que això és un reflex del que passa arreu de Mallorca amb la nostra cultura? Què haurien de fer les institucions perquè no succeís?

Fa cinc anys vaig venir a Muro a fer Festa a un Xeremier a l'homenatge que el gener de 1988 la Revetla d'Algebelí i el poble de Muro varen fer a l'amo en Toni Fideu, i ja vaig dir que les matifestacions musicals, els balls, les toca-des, etcètera, formen part de la cultura d'un poble. I que si un poble és colonitzat per un altre, és a dir, si depèn d'un amo de fora, tot l'equilibri ecològic d'aquest poble

es desfà: les institucions polítiques, si n'hi ha, són dependents (o amb poders ben minvats), l'economia és dependent, la demografia se'n ressent perquè els de fora poden venir aquí com si fossin a casa seva, la cultura de fora és imposada a través de l'ensenyament i dels mitjants de comunicació i la cultura pròpia és folkloritzada (els balls es cacralitzen, es treuen de dins la vida; el que és vida i eina de cultura d'una nació es converteix en un penjaroll, com altres coses, etcètera), la llengua de fora és imposada al carrer, al comerç, a l'ensenyament, a l'ajuntament... (els cans també pixen aquí i allà per marcar el seu territori), i deixam d'usar la llengua pròpia en moltes ocasions (quan llegim diaris, quan escoltam la televisió, quan trobam un foraster pel carrer...).

També vaig fer una proposta que podria ésser bé que no s'hagués duit a terme: fer un disc de xeremiers de Muro; un bon enre-

gistrament dels que encara eren vius en aquell moment i una recerca als arxius de ràdio, on quasi segur que es trobaria cosa. Els xeremiers de Muro que jo he conegut tenien un toc de tambor únic. És d'esperar —i no és gent difícil— que uns quants de murers joves vulguin recobrar el so de les xeremies i aquest estil propi dels murers.

Què hi pot fer l'Ajuntament? Quasi res! Per exemple, si tenen la poca vergonya de tenir encara carrers retolats en espanyol, o l'utilitzen en l'administració pròpia, ho han de catalanitzar a les totes; i exigir coneixement i ús del català al seu personal. L'Ajuntament pot ajudar econòmicament l'escola (per exemple amb crèdits per a tallers de fusteria, amb hivernacles, etc.) si aquesta es compromet a catalanitzar-se. Pot impulsar la catalanització de rètols, papers, etcètera, de comerços, serveis turístics, etc. a través d'un servei de dinamització i

assessorament lingüístic i amb ofertes com reducció d'impostos a la retolació en català... L'ajuntament pot demanar l'auto-determinació del nostre poble, com va fer el de Llubí. Un ajuntament pot impulsar una economia a llarg termini que eviti l'especulació i la destrucció irreparable del territori murer, per exemple amb un impuls de l'agricultura i d'un turisme de qualitat. Pot dur una política urbanística que faci que els que hi viuen o hi passen s'hi trobin bé. L'Ajuntament pot fer unes festes en què es lloguin xeremiers, i unes revetlles amb grups de rock catalans, per exemple i no les majorets o un grupetxo foraster que li oferesqui qualsevol marxant. I un llarguíssim etcètera. Saps que en fan de coses els ajuntaments en contra de la nostra cultura i de la nostra terra! I així les altres institucions als seus nivells respectius.

De moment a les institucions que conec sembla que els interessa més esser protagonistes d'una pel·lícula d'indis (amb molt de folklore, i gastronomia i vestidets de pagesos, i sopes, i bufes i pets) que no recobrar la catalanitat lingüística, cultural i nacional.

“És d'esperar
—i no és gent difícil—
que uns quants de
murers joves vulguin
recobrar el so de les
xeremies i aquest estil
propi dels murers.”

Moltes vegades gent d'aquesta que es pensa esser tant, fan el paper més ridícul que pot fer una persona: fan de criades dels senyors de fora en contra del seu propi poble; no hi ha paper més denigrant que el de negrer. Com diu William M. Thackeray (autor de *Les memòries de Barry Lyndon*), *SOVINT COMPRAM ELS DOBLERS MASA CARS.*

2.- Les Primeres Jornades de Cultura Popular celebrades a Muro foren lloades per quasi tots els assistents i organitzadors. Creus que hi eren representats tots els elements de la cultura popular o penses que hi faltaven ponents?

No en sé res, d'aquestes Jornades. Vaig saber que es feien perquè una persona de Muro em va dir que com a representant de la Universitat des de Muro havien proposat en Gabriel Oliver i jo i que la Universitat n'hi havia enviat uns altres; per ventura és que hi havia un duro a guanyar i saben que jo no vaig a jornal.

Això em recorda una anèdota de Josep Maria Llopart; l'Ajuntament d'Inca el va anar a veure perquè hi fes una conferència, però l'havia de fer en espanyol, perquè si no el Secretari no l'entendria; en Llopart, que no sabia dir no, però que no sempre deia sí, va deixar caure que les conferències que feia en català no les cobrava; l'endemà li telefonaren que endavant amb el català.

Bé, i un dia vaig veure una foto de les Jornades a un diari espanyol de Palma amb personatges que de fet eren ben Populars, no sé, però, si amb el mateix sentit del títol de les Jornades o en un altre sentit, o amb els dos, o si és el mateix... Ja et dic que no en sé res d'aquestes Jornades.

El que sí et puc dir —i no sé si aquest fou el cas de Muro— és que en la situació de dependència, d'espanyolització, de deculturació del nostre poble no ens podem permetre actes en què vulguem parlar de nosaltres, del nostre poble, de la nostra cultura, i ens limitem a parlar de randes i de calçons blancs en lloc d'aprofitar la reunió per veure com podem frenar la deculturació i l'espanyolització —i la folklorització que hi ajuda— i com podem refermar el nostre eix verte-

brador, les nostres referències culturals, la nostra catalanitat. A no esser, és clar, que els que fan aquests actes el que vulguin precisament sigui contribuir a la nostra hibridació i esterilització; de fet, si un vol subvencions i fotos, aquest és el camí.

“Cal que la societat
mallorquina recobri el seu
orgull com a poble
i digui prou al
colonitzador que sigui.”

3.- Podries jutjar la situació lingüística de Muro respecte a altres pobles?

No la conec prou. De totes maneres em sembla que ja queda contestada la pregunta amb tot el que hem dit fins aquí. Només vull afegir que és una vergonya això que m'has dit que a l'escola del poble de Muro es fa l'ensenyament en foraster; i segur que no duen a l'escola tanta gent que sap cantar i que sap tantes de coses del camp i de la vida i de la nostra cultura com hi ha a Muro perquè els al.lots aprenguin i s'amarin de cultura popular; ara s'usa dur-hi municipals, psicopedagogs o encorbatats.

4.- Quant a conflicte lingüístic, què és el que ha superat la societat mallorquina i què és el que encara arrossega?

Bé, el que és greu és que no hi ha prou conflicte lingüístic: conflicte, en la seva primera accepció, vol dir xoc, lluita. La societat mallorquina està massa acostumada a patir i a rebre: en primer lloc aquests quinze darrers anys de monarquia borbònica espanyola (i espanyolitzadora, amb detencions i tortures als nacionalistes, denunciades fins i tot per la ONU a la premsa aquest

mes de maig de 1993); per si fos poc, els quaranta anys de franquisme (en què, i com a simple exemple, foren depurats un de cada tres mestres de les Illes Balears, a part dels afusellaments, maltractes i insults que els espanyols ens han proferit); i encara tots els anys dels avantpassats del borbó actual (en què es passava fam o s'emigrava, en què el català fou prohibit a l'escola, al carrer, fins i tot al telèfon...).

Cal que la societat mallorquina recobri el seu orgull com a poble i digui prou al colonitzador que sigui. Per què hem de saber qui és en Ruiz Mateos i no sabem qui és en Guillem d'Efak? Per què hem d'aguantar tanta misèria de Lolàs, Gils, Guerras, Felipes, Asnars (que deu venir de Azno), Garçons (que vol dir cambrer), i d'altres personatges impresentables, si podríem viure com a persones?

Només vull repetir unes paraules de Blai Bonet: *Si la transició ha acabat, la cooficialitat del català i del castellà toca haver acabat. A 1991, una administració victoriosa no té cap sentit, com no en tenia a Geòrgia, a Ucraïna, fa dos mesos una administració victoriosa de Moscou.*

5.- Com penses que ha d'esser l'ensenyament per poder arribar a un ús funcional de la nostra llengua?

Evidentment, l'ensenyament ha de deixar d'esser en foraster i s'han d'abandonar els continguts i els marcs de referència colonials (com és l'estudi només d'escriptors espanyols, mapes, història, personatges i mites forasters, etcètera). Com diu Bernat Joan *No basta que la llengua de l'escola, a les notes illes, sigui el català, sinó que cal elaborar uns programes educatius catalanocèntrics, destinats a formar els ciutadans de demà de la futura Catalunya lliure en el context d'uns Estats Units d'Europa.*

En una paraula, ha d'esser un ensenyament nostre: exclusiva-

ment amb llengua, continguts i marcs de referència catalans i evidentment universals (la diferència d'ara, que són exclusivament castellans): l'escola ha de donar a conèixer la nostra cultura popular, els nostres escriptors, els personatges històrics catalans, el territori dels Països Catalans, és a dir, que l'ensenyament s'ha de descolonitzar a fi de formar catalans orgullosos de ser-ho i no gent que no saben bé el que són, que és el que ha aconseguit l'ensenyament actual ("jo som espanyol, però sobretot mallorquí", "murer sí, però baleàric no", i què sé jo!). Cal que l'escola ajudi el nostre poble a recobrar la capacitat d'expressió, de creació i de continuació d'una cultura pròpia.

Només si el català és l'única llengua oficial a Muro, a Vic i a Castelló serà una llengua necessària, i només així s'aconseguirà la integració dels forasters; si ells se senten aquí a casa seva parlant en andalus i fent Ferias, perquè han de deixar de fer-ho?

6.- Encara que les escoles treballin amb i per la llengua catalana i encara que es redactin lleis de normalització lingüística, quan sortim al carrer encara sentim parlar en castellà i veiem els rètols escrits en castellà, com s'entén això?

Això que les escoles treballin amb i per a la llengua catalana no és vera. Segons dades oficials publicades a la premsa castellana de ciutat el febrer del curs passat, només el 17% de l'alumnat de les Illes Balears cursa els estudis en català: no arriba a un de cada cinc. Aquesta és la política educativa del MEC i del Govern Balear: espanyolització total; les poques escoles que ho fan en català ho han lluitat des de la base. Les institucions en lloc de difondre l'ús del català munten una Campanya de Normalització Lingüística; una campanya s'ha

de fer amb una finalitat molt concreta i ha d'acompanyar una política de catalanització, no pot esser un despatx permanent per a quatre consultes beatífiques amb la finalitat de suplir la difusió real de l'ús del català.

Com a anècdota i exemple la Gran Enciclopèdia de Mallorca, que edita don Vito Serra amb diners del Consell Insular de Mallorca, prohibeix als seus redactors d'usar-hi el terme Països Catalans (sembla que cal dir, si no queda més remei, terres de parla catalana).

Mira, l'ensenyament, la llengua dels diaris i de la televisió, la llengua del carrer, etcètera són elements que depenen de la legislació, i la llei de normalització lingüística diu que el castellà és oficial a les Illes Balears; és a dir, que es normalitza el foraster, i no pot esser d'altra manera ja que aquestes lleis depenen de la Constitució colonial espanyola que estableix l'espanyol com a únic idioma oficial de l'Imperi.

No és estrany que gent orgullosa del nostre poble i de ment i paraula lliure, digui: *No fa gaire vaig dir que creia en uns Països Catalans lliures i socialistes dins el marc de l'Europa dels Pobles. (...) A la independència dels Països Catalans, crec que s'hi ha d'anar* (JOSEP MARIA LLOMPART).

Si vols podríem acabar poèticament, amb uns versos de Blai Bonet:

*Si vols ser un home,
mira, primer de tot,
de fer el cap viu.
Mira de no tenir cap amo
que t'eduqui a imatge i
semblança del seu quadre clínic.
T'ensenyarà just que el mantinguis,
i que et colguis
amb el seu mural rupestre,
si és que vols que et donin
el carnet de súbdit.
Així agafaràs la bruta malaltia
de la decència
i la grollera ronya del silenci.*

La reconstrucció d'un poble

El mes passat avançarem la notícia que un grup de joves de Muro, participaven en la rehabilitació del poble de Granadilla (Càceres) dins un programa de recuperació de pobles abandonats del MEC. Ara ens contem la seva experiència.

Què us pensau que és Granadilla? Doncs no és ni un poble amb cases de maresos ni una casa tampoc típica d'allà; és un poble amb història pròpia que data del segle VIII, on les cases són fetes de paret seca amb fang i palla; està rodejat per una murada amb una torre-castell, mescla de moltes classes d'art. El poble té forma concèntrica per motius defensius, ja que al llarg del temps va ser molt cercada ja que era la "capital" d'un conjunt de pobles.

Cap als anys 60 el govern franquista decidí la construcció d'un embassament amb una presa de nom Gabriel i Galán per produir energia elèctrica. Aquest embassament ocupava les terres de conreu dels camparols, que era l'única font de subsistència d'aquelles persones, i es van veure obligats a abandonar el poble. Al 81 començà la feina de reconstrucció del poble.

Ens vam organitzar com un poble, amb l'única diferència que nosaltres vam passar per totes les feines possibles.

Cada matí les cent persones que participàvem en l'experiència, anàvem al menjador on abans un dels 4 grups en què ens dividíem havia parat taula i també la retirava. Això de les nou començaven les experiències que eren:

— Agricultura: en aquesta activitat es treballaven les terres de l'interior del poble, ens ensenyaven a conrear amb una mula, un tractoret, a collir herba, a sembrar les plantes del temps, collir fruits.

— Ramaderia: activitat interessant ja que ens cuidàvem de donar menjar i beure, també guardar i fins i tot dur a passejar animals per aquí poc abundants o pot ser d'ocupació de pocs com els bous, ànecs, co-

loms, indiots, la mula. Vam complir amb la rutina setmanal de sacrificar una ovella per a l'alimentació del poble, la pell i budells de la qual anaven a parar a una vall per a l'alimentació de les milanes en primera instància fins que baixaven els voltors. El dia de la matança de l'ovella, vam fer frit mallorquí, que va ser de l'agrat dels que allà hi vivíem.

— Construcció: molts heu vist com treballen els vostres pares com a picapedrers, doncs bé nosaltres vam fer el mateix a més de fer paret seca i preparar per a la restauració de les cases més importants.

— Artesania: era una activitat interessant i profitosa, allà es reciclava part del plàstic i del paper, ja que el de més alta qualitat es duia a centres de reciclatge, es feia sabó, activitat molt apreciada, es feia vímet i coses de panaderia com pa,

magdalenes i d'altres.

Això eren les activitats realitzades durant el matí amb 30 minuts per a berenar i acabàvem a la una.

Per la tarda fèiem uns tallers que consistien en:

— Ràdio: encarregada de despertar el personal el matí amb un recital de música, notícies, humor, temps i horòscops.

— Vídeo: anaven per tots els tallers fent entrevistes sobre el que feien, a més de les activitats extraoficials.

— Telars: es dedicaven a convertir la llana en fil, rentant la llana amb sabó i fregant-la fins que quedàs sense grassa ni brutors, seguidament amb la llana seca i passada a fil feien petits teixits.

— Abellars: en aquest taller, vivien amb les abelles, observant l'estat d'aquestes i de la mel. Havien de posar-se un vestit especial per evitar possibles picadures.

— Ecologia: anaven pel camp i els ensenyaven a reconèixer les plantes més importants i medicinals; van tenir a més l'honor de ser els espectadors dels voltors que havien baixat a menjar-se els buidells del be.

— Botiga: activitat interessant, on s'aprenia a fer composts farmacèutics útils per a la vida diària com: crema hidratant per a la cara, sals relaxants i perfumades de bany, vaselina, pasta de dents, una loció capilar, licor d'herba llúissa, crema per a les mans i compost per reforçar les parpelles.

— Penya de festeig: amb l'única funció de preparar els entreteniments nocturns després de sopar, van tenir moltes i bones idees per entretenir el públic com: playbaks, ginkames, històries tenebroses, un viatge nocturn per la vila amb grans sorpreses (no hi havia llum, pels carrers), cançons populars i fins i tot va venir un grup de música celta.

Això és tot el que cal dir sobre la vida en un poble d'energia solar, aïllat d'aquest món tan contaminat, renovós i poc alegre en comparació amb allà.

Va ser una experiència irrepètible, tant pels nous companys i amics que allà van néixer, com l'experiència de formar part d'un poble amb tan antigues costums i saber que tu en formes part.

Miquel Àngel Tortell
Pau Garí
2n curs, Institut Can Peu Blanc

ES DONEN CLASSES DE REPÀS DE CATALÀ I D'EGB

INFORMACIÓ:
Tel. 537937

Muro ara fa 100 anys

ABRIL DE 1893

— 4 abril.- El Batle diu que s'han picat cinquanta metres de pedra. A raó de 75 cèntims el metre, es paguen 37 ptes. i 50 cèntims als jornalers.

A proposta del regidor Andreu Riutort, se suspen la venda de lleyria i pins del Comú.

— 11 d'abril.- Sessió ordinària. Secretari accidental: D. Benet Oliver i Perelló.

Es dóna autorització a Francesc Malondra i als seus germans, per construir una sepultura al cementiri de la vila.

El Batle —Miquel Moncades i Escalles— diu que vuit homes han picat durant una setmana quarantaset metres de pedra, que haurà de servir per arreglar els camins veïnals.

— 16 abril.- L'Ajuntament no disposa de recursos per continuar picant pedra. S'acorda la venda de pins del Comú i es fixa en 4 ptes. el valor d'un pi.

Es dóna autorització per construir tres sepultures al cementiri municipal.

— 23 abril.- Es delega el Secretari de la Corporació, per anar a Ciutat a presentar el pressupost ordinari de l'any 1893.

La Diputació Provincial concedeix una subvenció de 250 ptes. per arreglar els camins.

Es dóna permís a Joan Miró i Pomar per obrir un portal a la casa que té al carrer "Fornés".

S'acorda pagar 14 ptes. i 65 cèntims a Jaume Segura i a Joan Miró per petroli, corda i altres menudències servides a l'Ajuntament.

L'Ajuntament acorda celebrar les sessions ordinàries, els diumenges a les cinc del capvespre i els dimarts a les nou del vespre.

Els regidors recorden als murers la prohibició de pasturar animals pels camins i particularment pels "Marjals".

— 30 abril.- Hi ha moltes guar-

des de bestiar i el "Guarda Rural" no pot atendre tot el terme. A partir d'ara, comptarà amb l'ajut d'un peó caminer i així les finques estaran més ben vigilades.

MAIG DE 1893

— 7 de maig.- L'Ajuntament presidit per Miquel Moncadas i Escalles es reuneix per celebrar sessió ordinària. S'acorda renovar la Junta de Sanitat.

— 14 de maig.- No compareix cap regidor i no es pot celebrar la sessió ordinària que s'havia convocat.

— 23 de maig.- Es dóna autorització a Miquel Pujol i Poquet per construir una sepultura al cementiri municipal. Serà la núm. 73.

— 30 de maig.- La Corporació aprova els arbitris dels "llocs públics, romana, escorxadors, carnisseria i corral comú".

Joan Seguí i Marimon, Antoni Rotger i Sastre i Antoni Moragues i Sastre són designats representants del gremi de venedors de licors i aiguardents.

El Batle diu que ha arribat el moment de cercar predicador per a la festa de Sant Joan Baptista i música per a la processó. S'elegeix Mossèn Joan Sabater per predicar les glòries del Sant i la música que dirigeix Don Sebastià Ribot, assistirà a la processó.

Damià Payeras Capó
Maig de 1993

La llengua,
feina
de tots

AGENCIA D'ASSEGURANCES

MORAGUE & ASTRE

Tel. 53 82 44 - Fax 86 00 03
Juan Massanet, 52
07440 MURO (Mallorca)

Tel. 85 16 20
Paseo Colón, 4
07458 CA'N PICAFORT

**¿COM ÉS POSSIBLE QUE MADÒ COLOMA ESTIGUI TAN TRANQUIL·LA
MIRANT UN "CULEBRÓN VENESOLANO"
AMB TOT AQUEST DESGAVELL?**

**PERQUÈ TÉ L'ASSEGURANÇA MUNDI-HOGAR
QUE LI GARANTEIX LA COBERTURA EN QUALSEVOL D'AQUESTS SINISTRES:**

- INCENDIS
- EXPLOSIÓ, LLAMP, FUMS
- DANYS PER AIGUA
- ROMPUDA DE VIDRES, MARBRES I SANITARIS
- RESTAURACIÓ ESTÈTICA
- ROBATORI I ATRACAMENT

- ATRACAMENT FORA DE CASA SEVA (Efectiu, documents, vestits)
- REPOSICIÓ DE CLAUS
- ACTES DE VANDALISME I MALINTENCIONATS
- DANYS A TUBERIES SUBTERRÀNIES
- PÈRDUA DE LLOGUERS
- DEFENSA DE L'ASSEGURAT
- RECLAMACIÓ DE DANYS

SENSE FRANQUICIES

Exemple:

CONTINENT (Edifici) _____ 4.000.000
CONTINGUT (Mobiliari) _____ 2.000.000

RESPONSABILITAT CIVIL

A TERCERS _____ 25.000.000
PRIMA TOTAL _____ 11.000 ptes/anuals

CONSULTI PER A ALTRES CAPITALS

Un murer exemplar

Una d'aquestes vetlades d'hivern, i d'una estirada, vaig llegir una petita biografia d'un cuiner d'una institució religiosa mallorquina, que un altre cuiner, home no de lletres i sí de menjars, havia escrit. Vaig veure com el biografiat sempre havia venerat la memòria d'un bon rector, que, en els anys de sa infantesa, li havia ajudat a consolidar tot un grapat de virtuts humanes i cristianes, que fruitaren de bona manera en sa llarga vida.

El venerat rector era natural de Muro i nomia Gabriel Pujol i Miquel, Rector de Sa Pobla durant 37 anys. Vaig començar a cercar qui era aquest home i per allò que "qui no se cansa alcança", vaig descobrir de quina família era i fins i tot una publicació que, en motiu del 39 aniversari de sa mort, l'Ajuntament de Sa Pobla va editar, i que un capellà pobler, amb tota paciència i veneració, va anar teixint la bella semblança que vaig poder llegir i que ara vull compartir amb vosaltres.

Don Gabriel va néixer a Muro dia 24 d'Agost de 1849 en el Carrer Bisbe Massanet n.º 19, del matrimoni de Jordi Pujol i Fornés i Martina Miquel i Palet. A la casa hi hagué 5 naixements: Bartomeu, Jordi, Joan (albat), Joan i Gabriel. Va tenir un oncle matern que ja va ser capellà: Mn. Joan Miquel i Palet, i un nebot, que molts haurem conegut, també ho va ser, Mn. Jordi Pujol i Riutort.

Seguí els estudis eclesiàstics i dia 10 de juny de 1876 era ordenat Prevere pel nou bisbe de Mallorca don Mateu Jaume i Garau (1876-1886). Romangué

aquí, a Muro, com acollit a la parròquia, fins que dia primer de juny de 1878 el nomenaren Vicari in capite de Llubí. S'hi bolcà en cos i ànima. Els llubiners foren molt estimats pel jove vicari i ell els estimà com el primer ajor d'una fructuosa vida sacerdotal. Foren 8 anys de molta feina que donaren bons fruits espirituals i com a materials sobresurt l'obra de l'engrandiment de les dues capelles darreres i el presbiteri de l'actual església de Llubí. Ja vell, encara recordava amb amorosa nostàlgia els anys viscuts a Llubí.

El bisbe morí en el mes de febrer de 1886 i don Joan Maura i Gelabert, Vicari Capítular i futur bisbe d'Orihola, nomenà, dia primer d'agost d'aquell mateix any, don Gabriel, Ecònom d'Alaró. Sols foren 7 mesos els que visqué en aquella parròquia el nostre home, ja que en el mes de setembre arribava a Mallorca un nou bisbe, el valencià Jacint M. Cervera (1886-1897). Als pocs mesos, convocà oposicions a les quals s'hi presentà don Gabriel i aconseguí la parròquia del veí poble de Sa Pobla on hi restaria fins a sa mort, dia 11-12-1924.

Sa Pobla en guardà molt bon record perquè fou un home de Déu que va viure amb el poble. Com un pare el trobaven sempre que el necessitaven i es feia present allà on era necessari. Home piatós que de totes les coses, en feia pregària i sabia aixecar les mirres humanes perquè arribassin vora Déu, font de vida, que volia fecundar tota la vida de Sa Pobla. Cada diumenge llescava el Pa de la Paraula de Déu pels seus feligresos d'una manera senzilla i entenedora.

Ca seva sempre estava obert a totes les necessitats que passaven els seus fills. Foren anys de feina per a Sa Pobla, ja que foren els anys de la transformació de S'Albufera i l'any de la grip (1918), sempre hi havia bona cara, una paraula de coratge i l'ajuda material dient.

La seva diligència pastoral també va tenir una forta incidència en multitud d'obres materials que realitzaren en el temple parroquial. Potser la més mo-

lesta de totes fou el repicar l'església, però una vegada feta aquesta obra, possibilità un embelliment del temple que encara podem contemplar. Féu o renovà les imatges de Sagrat Cor de Jesús, el Bon Jesús, Sant Joaquim i Anna, Sta. Bàrbara, Sta. Rita, La Mare de Déu del Carme, Sant Josep, Sant Antoni Abat, Sta. Llúcia, S. Antoni de Pàdua, S. Marçal, S. Ramon Nonat, St. Blai, S. Isidre llaurador, Sta. Teresa de Jesús, S. Sebastià, S. Vicenç Ferrer, Bta. Catalina Thomàs, un gran quadre de la Mare de Déu del Pilar...

On posà molt d'esment fou en la imatge de la Puríssima, obra de l'escultor Guillem Galmés, que posteriorment fou coronada amb magnífica corona d'or l'any 1962. Era fruit de la gran devoció que tenia el nostre país a la Mare de Déu. També, i fruit de la seva devoció de l'Eucaristia, encoratjà els poblers a fer una gran Custòdia que fou estrenada l'any 1916 i costà 15.000 ptes.

No tot ho va posar en coses d'església, don Gabriel. Les noves necessitats que sorgien a Sa Pobla feren que compràs un solar per fer-hi una Casa-Cuna que fou beneïda en 1921, l'edifici de la Congregació Mariana perquè fos lloc de renovació humana i espiritual pel jovent pobler, edificis que després passarien a ser Escola Parroquial. Molta feina també féu en el nou Cementeri que s'alçà a Sa Pobla mirant de llevar asprors i d'encarrilar els sentiments cristians que moltes vegades són enterbolits per altres passions.

Els anys no passen de bades i les feines i els maldecaps arriben a fer malbé les persones. Don Gabriel tenia sucre i aquesta malaltia feia que el bon rector no rendís així com ell volia, per això demanà un Regent, cosa que li fou concedida en la persona del capellà pobler Mn. Antoni Palau i Pons, que alleugerà el vell rector. En la nit de dia 11 de desembre de 1924 moria en la Rectoria aquest murer, exemplar i diligent rector en la veïna vila de Sa Pobla.

Pere Fiol i Tornila

L'Avenc de Son Pou, una excursió que ningú no es pot perdre

El centre de reunió eren les vuit i mitja del matí a la plaça, però com sempre, la partida va esser un poc més tard i, encara que fou en bon diumenge, va esser molta la gent que es va apuntar.

El camí a peu va començar vora la impressionant possessió de Son Torrella, en el terme de Santa Maria. Les següents cases que vàrem veure foren les de Son Oliver i la cuidada possessió de Son Roig, on vàrem poder veure aigua provinent de la sèquia de Coanegra i, les cases de Son Pou, des d'on ja vàrem començar a pujar cap a l'avenc; una cova d'unes grans dimensions, que ocupa l'interior d'una muntanya buida i que té a la seva part més alta un forat que és l'única entrada natural i que dona llum a tota la cova. Hi ha dues sales més, una d'elles amb uns curiosos versos dedicats a les fadrines.

Una vegada sortits de l'Avenc vàrem tornar davallar pel mateix camí i vàrem prendre en direcció a Orient cap al Freu i fou devora el torrent on ens vàrem aturar a fer una torrada. Tots estàvem encantats amb la bellesa del paisatge i això que encara ens quedava per veure la zona del salt de Freu, que fou veraderament impressionant ja que vàrem tenir la sort que hi corria l'aigua. Era un espectacle digne de veure.

L'excursió va acabar a Orient on ens vàrem despedir amb el cafè i el gelat... I fins a la pròxima, on quedau tots una altra vegada convidats.

DIUMENGE, DIA 20 DE JUNY EL CAMÍ DE CASTELLÓ O EL ROST

De Deià a Sóller

NIVELL DE DIFICULTAT: FÀCIL
CONCENTRACIÓ: A LES 8'30 H.
A LA PLAÇA MAJOR

NECESSITAU:
SABATES CORREDORES
I "PA I TALECA" PER FER
UNA TORRADA TOS JUNTS

ORGANITZA:

Associació Cultural

Ràdio Albuhaira

ALGEBELI

CONEGUEM MALLORCA
SESSIÓ DE DIAPOSITIVES

Excursió a
L'AVENC DE SON POU

DIA 14 DE JUNY, A LES 22 H.
LLOC: SALÓ DE LA COOPERATIVA

Muro vist pels viatgers

El genio⁷ de los moradores nada tiene de raro su alimento es mucho pan de trigo, legumbres, verduras señaladamente puerros acelgas y verros⁸, mucha calabassa⁹, fideos, arros, carne, grassa y pescado¹⁰, se beve por la mayor parte agua de lluvias q se recoje de los texados y se guarda en cisternas que la mantienen buena, se ha hecho muy usual el vino del distrito y de las villas vecinas¹¹ q nda tiene de exquisito, y se usa tambien con moderacion la aguardiente el trabajo diario de todo el año es siempre muy pesado, al qual se habituan desde muy niños, manejando ya desde los 12 años en adelante instrumentos de labransa muy superiores a las fuersas de la edad, y ahun antes de los siete años ya los imponen sus padres en trabajar trabajos mas leves, pero bastante pesados a lo tierno de la edad, a este trabajo se puede tal vez atribuir el no llegar la mayor parte de los varones a la estatura mediana¹². Todos trabajan frequentemente en las marjales, si bien no llegan alli hasta cosa de dos horas despues de salido el sol, ni quedan despues q se ha puesto, faltandoles agua de la q suelen llevarse de provision beven de algunas fuentecillas q alli hay de agua muy crassa de donde muchos padecen obstrucciones en el baço¹³ las que por lo regular no les sirven de enbarassa, ni les dan molestia sino algunos dias despues⁰ que los han sangrado por alguna enfermedad que indique este remedio, o por la costumbre que tienen muchos de sangranse todos los años. esta obstruccion puede ser la causa de ser algo frequentes las hidropesias, pues raro es el año que no muera alguno de anasarca¹⁴.

Esto es lo que al presente se nos ofrece dever decir a Vm. para descripsion topografica, en quanto a la relacions mensual, en todo el Diciembre y el que rige, no hemos

5.- Es refereixen a l'estany conegut amb el nom d'Amador. Com el seu nom indica i com diuen els dos metges era l'estany on els pagesos amaven el cànem; d'aquí agafà el seu nom.

6.- Pensem que fins a la dessecació de l'Albufera, aquesta era un focus de malalties: paludisme, febres, etc. per això, els nostres metges devien veure en ella un perill constant de contagi per a la població.

7.- Caràcter, forma d'ésser.

8.- Créixens

9.- La fama de carebassons ja ens ve d'enterra

reparado cosa irregular a la estación del tiempo que pida particular observacion, como ni ha ocurrido enfermedad alguna en que hayamos tenido ocasion (podido) de practicar las reglas del Arte, a excepcion de un dolor (pleoriritiro) legitimo que medio Diciembre tomó a un varon de 43 años pero (cathectico) por las enfermedades passadas y errores de dieta, el qual desde el principio pareció grave y le ocasionó la muerte al principio pareció grave y le ocasionó la muerte al principio de dia 7 de la (invasion) habiendo podido notar en el el querer freqe. estar sentado en la cama y el no expectorar, no siendo de alivio ni tres sangrias con q se le acudió a los (primeros dias ni los vejigatorias/os) en el dia 4° ni los remedios interiores q se le administraron para dar alguna dissolución a la sangre que pareció hacer un coagulo (tenor) y viscoso.

Dios gde. a Vn. m. a.

Dr. Marin Torrens

Dr. Andres M. Perelló Presb.⁹

Dr. Dr. Ramon Ballester Secretr^o. de la Academia medico practica.

Estam davant una carta que és un Informe Epidemiològic del segle XVIII que fa referència a la Vila de Muro i el seu entorn.

Explica com es distribueix la malaltia i cerca les causes que determinen aquesta distribució.

Aquest informe relaciona l'home i el seu entorn: característiques climàtiques, alimentació, treball i com condicionen la seva salut.

Es fa una descripció dels punts insalubres com:

— "... efluvios de mala calidad evaporados de las aguas estancadas en unos estanques contiguos a la Albufera..."

— "... se remoja el lino y el cáñamo hasta que por una fermentación que en el remojo toman..."

— "... Julio hasta Setiembre, se corrompe el agua de tal modo, que cuan-

10.- Pel que sembla els nostres avantpassats de finals del set-cents tenien una dieta molt variada i equilibrada, si bé cal anar en compte en la quantitat d'aliments de què devien disposar.

11.- ¡No sé què hagués pensat el metge Palau de l'afirmació del seus col·legues!

12.- Aquest comentari és molt curiós pel que fa a la deducció que treuen sobre l'altària dels nostres repadins, de fet les darreres generacions amb una bona alimentació i poca feina han vist augmentar la seva estatura, per tant no semblaven anar molt desencaminats. Ara bé, el que sí és interessant és la referència que tan a l'edat en què aquella gent en què aquella

do sopla el Aguilon llega el fedor a de-xarse percibir por toda la villa..."

També es fa una descripció de les bonances de la zona:

— "... las aseQUIAS desaguan bien..."

— "... entre los ardores del estio conserva su natural frescura..."

— "... varios prados donde jamás falta el agua..."

ALIMENTACIÓ I SALUT

Es fa una descripció dels productes propis de la zona.

— "... verduras señaladamente puerros, acelgas y verros, mucha calabaza..."

Explica com es recolleix l'aigua de les taulades, comenta que el vi de les viles de devora Muro era de baixa qualitat, i que es consumia aigua-ardent amb moderació.

TREBALL I SALUT

Relata una certa explotació a l'edat infantil. Als 12 anys treballen la terra amb eines ja d'adult, i és als 7 anys quan ja comencen a treballar el camp. El treball diari dels conradors era molt pesat.

Aquest treball dur, per la seva edat, segons el Dr. Martin Torrens, podria explicar que els homes siguin de talla baixa (no arriben al percentil 50 en relació als altres homes de l'Illa de Mallorca).

Quan treballen beuen aigües de "... algunas fuentecillas" que seran les que donaran després les infeccions gastrointestinals (per bacterries, protozous).

MALALTIES I TRACTAMENTS

— "Sangrias todos los años..."

— "Cada año muere alguien de Anasacarda..."

— "Algo frequentes las hidropesias..."

— "En todo Diciembre y el que rige no hemos reparado cosa irregular a la estación del tiempo que pida particular observación...". Actualment, cada setmana es fa una declaració a Sanitat d'una sèrie de Malalties Infeccioses. Per tant, aquest paràgraf fa referència a la Declaració del mes de Desembre de 1790.

Lourdes Quintana

gent s'incorporava al treball. Això ens fa reflexionar sobre quines eren les condicions de vida i la duresa del treball, sobre tot a Marjal, i de com els fills dels jornalers havien d'ajudar a mantenir amb el seu treball les pobres economies familiars.

13.- De la part més científica del text, doctors té l'Església més entesos que jo per fer algun comentari, per tant en ells deleg. Es refereixen a les pedres i arenes.

14.- Acumulació de líquid a davall la pell i d'extensió considerable. És un cas especial d'edema.

Fotografia d'un temps

L'imponent cotxe de la fotografia, italià, de marca "Aurea" era propietat de Jaume Pep Bou "Galo" que apareix a la fotografia assegut al seient posterior enmig de na Pereta Cantarelles i na Maria Trompa. La nina dreta devora el cotxe és na Catalina Requis i al volant na Margalida Guàtlera.

Els dos al.lots damunt el cotxe són n'Antoni Mandó i en Joan Manyà. La foto és de l'any 1928, tirada devora la botiga de ca n'Eloi a la placeta de Can Serra.

Aquest nombrós grup de gent compost per unes 70 persones erens les qui anaven a triar bessó a Cas Trui devers els anys 20. Entre ells hem reconegut les germanes Fornera, Madò Fluxana, na Maria Simona i na Margalida Guàtlera.

Asociación Tercera Edad

Bartolomé Riutord

Agradece a cuantos socios le votaron

Día 16 de mayo de 1993, en la Asociación de la Tercera Edad se celebraron elecciones democráticas para elegir nueva Junta Directiva. Fueron más de seiscientos los socios que depositaron su voto eligiendo a quienes consideraban ser los mejores candidatos. Los resultados fueron quienes entregaron los cargos a ocupar:

—Presidente:

Jaime Vanrell Ballester

— Vicepresidente:

José Juliá Cantarellas

— Secretario:

Antonio Tugores Marimón

— Tesorero:

Jaime Picó Bonnín

— Vocales masculinos: Bernardo Fornés Fluxá, Francisco Reynés Llompart y Antonio Picó Forteza.

— Vocales femeninos: Ana Perelló Perelló y María Siquier Vidal.

Los resultados para Presidente confirmaron las expectativas y no sorprendieron, los de Vicepresidente, Secretario y Tesorero no, porque con ellos no había para elegir. En cambio con los Vocales algo sí sorprendió, pues esto es el juego, unos ganan y otros pierden, todo resultó normal, solamente faltó un poco de información. Cuando se celebren otras elecciones estos pequeños detalles se rectificarán. En esta ocasión el socio n.º 874, quien llevaba más de siete años en la Directiva, se presentó para Vocal. Como el número de los zapatos, que tenía que usar no se ajustaron a sus pies, no pudo conseguir el ponérselas.

El, agradece a cuantos socios le demostraron confianza entregándole su voto, detalle que no olvidará. Seguirá frecuentando la Asociación y ayudará en lo que pueda, si en algo le necesitan, sabiendo que cual sea el socio, aunque no sea directivo, puede hacer mucho bien.

El socio saliente de la Directiva n.º 874 ingresó en la Asociación día 31

de Diciembre de 1985. A los dos meses le propusieron participar en la Directiva, ingresando día 15 de marzo de 1986 a propuesta y aprobado en Asamblea General que se celebró día 20-2-86. En 1988 fue nombrado Secretario, mutuo acuerdo con el Secretario que era D. José Tauler con la aprobación de la Junta General, ejerciendo hasta el 17 de marzo de 1991 que se presentó para Vicepresidente en las primeras elecciones democráticas que se celebraron en la Asociación y lo consiguió. A partir del 16-5-93 queda de todos los socios y no socios a S.S. mas desea a la nueva Junta Directiva, unión entre todos y mucho respeto para bien de toda la Asociación. Hay mucho trabajo por hacer. Seguro que lo conseguiremos, somos un colectivo en el cual el más joven tiene sesenta años y muchos ya tienen ochenta. Aquí es donde más trabajo por hacer hay, debemos de convivir juntos y0 pasar en la Asociación los ratos con armonia, sin odio y paz, para conseguir este objetivo todos debemos de aportar nuestro grano de arena. Una vez más repito, yo lo aportaré siempre que sea para bien de todos.

Bartolomé Riutord

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

GAT 805

un grupo de profesionales a su servicio

TARIFAS MINIB
40% descuento

Reserva de:

BILLETES DE BARCO
PASAJES AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
VIAJES 3ª EDAD
CRUCEROS
VUELOS CHARTER
EUROPA EN AUTOCAR

Descuentos a:

RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia Oficial para la venta de billetes:

acromar su agencia de viajes

Paseo Colon, 112 - B - Tels. 85 00 26 - 85 00 65

07458 - CA'N PICAFORT (Mallorca)

Cloenda de l'Escola de Ball

El passat diumenge dos de maig, amb una excursió a Son Jeroni, es va tancar l'Escola de Ball que durant tot l'hivern i organitzada per Revetla d'Algebelí ha duit a terme una tasca de divulgació del folklore popular murer.

Devers les quatre del capvespre, la carretera de Santa Margalida es va començar a omplir de gent, que malgrat el mal temps no es volia perdre la festa. Un cop arribat tothom, i adelantant-se a l'horari previst, davant la clastra de les cases es va celebrar una missa seguida d'una mica de ball que molt aviat es va haver d'interrompre per la pluja. D'aquesta manera es va donar per finalitzat el present curs 92/93, que ben segur a la tardor es tornarà a reprendre.

"La mirada de s'Albufera"

El passat dia 8 de maig va esser inaugurada a la galeria Pedrona Torrens d'Alcúdia l'exposició que amb el títol "La mirada de s'Albufera" que va reunir coneguts artistes de la pintura mallorquina, amb s'Albufera com a element inspirador i d'agermanament, de les propostes artístiques que foren presentades. Tòfol Satre i Antoni Perelló, són els dos murers que tenguin cosa per dir en aquesta exposició que podrem tenir entre nosaltres, durant les festes de Sant Joan que ja s'acosten.

Trobada de donants de sang

Diumenge dia 9 de maig es reuniren a Santa Margalida els donants de sang de la comarca del Pla, on Muro hi està inclòs. Després d'una missa es va fer l'entrega de les insígnies de 10, 25 i 50 donacions així com d'obsequis als diferents ajuntaments que pertanyen a la comarca i demés entitats col·laboradores en la tasca que dur a terme la germandat de donants de sang de Mallorca, fent entrega a la revista Algebelí d'una placa. Gràcies al altruisme dels donants de sang de la germandat, Balears no necessita dur de fora ni una gota de sang.

Visita oficial al nou tram de la carretera Muro-Inca

A les darreries del mes d'abril el President de la C.A. Gabriel Cañellas i el conseller d'Obres Públiques Jeroni Sáiz visitaren el nou tram de la carretera d'Inca, on els esperaven, damunt el pont vell, el batle de Muro, Miquel Ramis acompanyat de diversos regidors i de representants de l'empresa contratista Cubiertas MZOV s.a., baix les inclemències d'un fort vent.

Torneig Futbol Sala - Festes Sant Joan 93

El passat dia 10 d'abril va començar una nova edició del torneig de futbol-sala, que com cada any se celebra per aquestes dates i que està organitzat per l'Ajuntament de Muro.

En aquesta edició han concorregut onze equips: CAJA POSTAL, BAR SAMI, BAR SON MORO, VOLTORS, BAR CAN COSTITX/CAN RÀPIDO, BAR OLÍMPIC/CAN BIEL, BAR AVENIDA, COSCA, DISCO CHARLY, DISCO SKAU i EL FOMENT DE CULTURA. Des d'aquestes pàgines volem donar la benvinguda a aquest darrer equip que s'ha inscrit aquest any per primera vegada, ja que els altres equips ja han participat en anteriors edicions.

Aquest any el torneig s'ha dividit en dues fases. Dins la primera fase n'han format dos grups: un de sis equips i un altre de cinc. El primer grup estava format pels equips: BAR SON MORO, DISCO SKAU, BAR AVENIDA, BAR OLÍMPIC/CAN BIEL, COSCA i EL FOMENT DE CULTURA i, el segon grup pels equips: CAJA POSTAL, BAR SAMI, DISCO CHARLY, CAN COSTITX/CAN RÀPIDO i els VOLTORS.

La classificació per a l'opció al títol es va obtenir dels tres primers classificats de cada grup. Després de la primera fase la classificació va quedar així:

— GRUP A

BAR SON MORO
5 - 3 - 2 - 0 - 16 - 8 - 8+8
SKAU
5 - 3 - 1 - 1 - 27 - 7 - 7+20
BAR OLÍMPIC/ CAN BIEL
5 - 3 - 1 - 1 - 23 - 15 - 7+8
COSCA
5 - 3 - 0 - 2 - 17 - 16 - 6+1
FOMENT DE CULTURA
5 - 1 - 0 - 4 - 19 - 33 - 2-14
BAR AVENIDA
5 - 0 - 0 - 5 - 8 - 31 - 0-23

Els tres primers equips s'han classificat per disputar la fase final amb opció al títol.

— GRUP B

CAJA POSTAL
4 - 4 - 0 - 0 - 25 - 2 - 8+23
BAR SAMI
4 - 2 - 1 - 1 - 12 - 9 - 5+3
DISCO CHARLY
4 - 1 - 2 - 1 - 8 - 9 - 4-1
CAN COSTITX/CAN RÀPIDO
4 - 1 - 1 - 2 - 11 - 17 - 3-6
VOLTORS
4 - 0 - 0 - 4 - 3 - 22 - 0-19

Els tres primers equips s'han classificat per disputar la final amb opció al títol.

- Màxims golejadors en la primera fase: Jaume Socias COSCA amb 10 gols, Leonardo Carrió BAR OLÍMPIC/CAN BIEL amb 7 gols, Jaume Fornés CAJA POSTAL amb 7 gols, Joan Perelló CAJA POSTAL amb 7 gols

- Porters menys golejats: Gabriel Bennàssar CAJA POSTAL amb 2 gols i Paco Sastre BAR SON MORO amb 8 gols.

A partir d'ara, tots els partits del grup principal disputaran una final per saber quins quatre equips seran els que passaran a la semifinal. Aquest any pareix que el torneig està un poc més obert que en edicions anteriors, ja que sempre sortia a relluir la superioritat del CAJA POSTAL, equip que segueix trepi-

jant fort i així ho ha demostrat guanyant tots els partits del primer grup i encaixant tant sols dos gols fins al moment. I és que aquest equip ha arrassat en anterior tornejos, però ja veurem què passarà aquest any!

En passades edicions havíem enyorat la presència d'un equip que ha estat criticat i del qual s'ha dit que els seus jugadors estaven acabats. Estam parlant del BAR SON MORO, que ha demostrat que els seus components no estan encara acabats i que s'han inscrit en dos tornejos al mateix temps: el de futbol-base i el de voleibol. I hem de reconèixer que ho estan duent molt bé als dos fronts, ja que s'han classificat els primers del seu grup en futbol-sala i van primers en voleibol. Des d'aquestes pàgines els donam l'enhorabona.

Aquests no són els únics que juguen en dos fronts. Els VOLTORS també han intentat copsar bons llocs dins la classificació dels dos tornejos, però no tenen la sort que es mereixen. Segur que ells pensen que el més important és participar.

Antoni Serra

Club Esportiu Murense

Regional Preferent: molts de murers per a la pròxima temporada

Un any més ha arribat el final de la competició per al primer equip de Muro i, un any més, ens hem quedat a les portes d'aconseguir el tan ansiat ascens a Tercera Divisió Nacional, que un equip amb la soleira com el de Muro es mereix.

Les notícies que ens arriben des del Club són les següents: en primer lloc l'entrenador Toni Creus, darrerament ansiat pel Montuïri, ha renovat pel Club de Muro i ja està treballant en el projecte del nou Murense 93/94. En una xerrada amb en Toni, ens ha dit que pensa formar una plantilla amb la majoria de jugadors de Muro, ja que pensa que amb els murers és suficient per poder quedar entre els tres primers classificats i ascendir a Tercera, malgrat que els seus objectius siguin quedar primers.

Ja es parla de jugadors com en Cata (Mallorca), Tolo Fornés (Poblense) i Ramon Caimari (Penya Arrabal), tots ells murers en altres equips, com a possibles fitxatges de cara a la pròxima temporada.

Quant als de fora que estaven actualment en el Murense s'ha donat de baixa a Moranta, Espases i Navarro, i es parlarà amb Cerdà, Morro, Santi, Mestre i Sanz d'una possible renovació o si també seguiran les passes dels tres primers.

Els jugadors de Muro han rebut amb optimisme les idees del Mister i tots confiam que per a la pròxima temporada, que el Murense compleix cinquanta anys des de la seva fundació, es pugui retornar a la categoria nacional.

Infantils i Benjamins en el Torneig Vila de Muro de Futbol-Base

La competició també ha tocat el seu fi per als dos equips més petits del Murense: els Infantils i els Benjamins. Els primers han quedat quarts classificats i els Benjamins han quedat segons del seu grup, complementant una bona temporada. Els protagonistes seran els infantils, malgrat també es compta amb la participació dels Benjamins en un partit abans de la final.

El calendari del torneig d'aquest any és el següent:

- Dia 24
MURENSE - MALLORCA (Inf.)
- Dia 25
MALLORCA - REIAL MADRID (Inf.)
- Dia 26
MURENSE - AT. BALEARES (Benj.)
- Dia 26
MURENSE - REIAL MADRID (Inf.)

Els Benjamins per altra part ja estan treballant en l'equip de la pròxima temporada i ja es veuen moltes cares noves que donaran un aire nou i més jove a l'equip.

Els fitxatges nous més destacats són: Martí Siquier, Jaume Alzamora, Jaume Vanrell, Joan Moreno i Llorenç Perelló, aquest darrer fitxat al Beato Ramón Llull d'Inca.

Entrega de Trofeus als millors jugadors de la Temporada 92/93

Per al dia 26 de Juny, al mateix temps que se celebri la final del Torneig de Futbol-Base Vila de Muro, en el camp de futbol, està previst l'entrega dels trofeus als jugadors més destacats d'aquesta temporada en totes les categories.

Els trofeus són unes escultures donades per l'escultor i artista local don Joan Munar i estan exposades a Can Pepet.

Torneig Futbol-Sala Aleví Vila de Muro

- DISSABTE, DIA 22-5-93
— A les 16 h.:
MURENSE B. - S. ALFONS
- A les 17 h.:
MURENSE A. - ALCÚDIA
- DISSABTE, DIA 29-5-93
— A les 16 h.:
MURENSE B. - J. INCA
- A les 17 h.:
MURENSE A. - PUIGPUNYENT
- DISSABTE, DIA 5-6-93
— A les 16 h.:
S. ALFONS - J. INCA
- A les 17 h.:
ALCÚDIA - PUIGPUNYENT

Patrocina: Ajuntament de Muro
Organitza: Agencia Seguros Ferrer

I Torneig Futbol-Sala Aleví Vila de Muro

- Organitza: Agencia Seguros Ferrer
— 1a Jornada:
- GRUP A
C.D. MURENSE A 3 - AT. ALCÚDIA 4
Descansa: PUIGPUNYENT
 - 1.- AT. ALCÚDIA
1 - 1 - 0 - 0 - 4 - 3 - 2 + 1
 - 2.- MURENSE A
1 - 0 - 0 - 1 - 3 - 4 - 0 - 1
 - 3.- PUIGPUNYENT
0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0

- GRUP B
C.D. MURENSE B 4 - SANT ALFONS 4
Descansa: JUVENTUT INCA
- 1.- MURENSE B
1 - 0 - 1 - 0 - 4 - 4 - 1
- 2.- SANT ALFONS
1 - 0 - 1 - 0 - 4 - 4 - 1
- 3.- JUVENTUT INCA
0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0

Joan J. Ferrer

Motocross Festes Patronals Muro 1993

II Prova puntuable per al Campionat de Balears de Motocross

El proper diumenge dia 20 de juny, dins el marc de les Festes de Sant Joan 1993, el Moto Club Muro organitza el Motocross Festes Patronals Muro 1993, II prova puntuable per al Campionat de Balears de Motocross.

A les 9 h. del matí començaran els entrenaments i a les 10 h. començarà la competició al circuit Fora Vila de Muro.

Podem avançar la participació dels millors i més destacats pilots mallorquins, menorquins i eivissencs com:

— En 250 cc.: Toni Sacarés, Javier Tur, Juan Clapés i Juan J. Pons.

— En 250 cc.: Toni Gelabert, Cristòfol Bosch i Joan Villalonga.

— En 80 cc.: Gabriel Pons, Josep Gelabert i Xisco Cardell.

— En 80 cc. Alevins: Joan J. Sánchez i Toni Torres.

Heinz Quinigadner, Campió del Món dues vegades, al circuit Fora Vila de Muro

La prova està organitzada pel Moto Club Muro i està patrocinada per l'Ajuntament de Muro, el Con-

sell Insular de Mallorca i la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear.

DADES CLIMATOLÒGIQUES ABRIL 1993 - MURO

TEMPERATURES

Màxima : 29,0º - Dia 21

Mitja màximes: 20,0º

Mínima : 5,8º - Dia 2

Mitja mínimes: 14,9º

Oscil.lació màxima: 18,2º - Dia 21

Oscil.lació mínima: 2,2º - Dia 26

PRECIPITACIONS

Total mes: 73,0 l/m.

Màxima en 24 h.: 35,4 l/m. - Dia 29

Pluja apreciable: 12 dies

Pluja inapreciable: 2 dies

Vent dominant els dies de pluja: Nord

Dades facilitades per Bartomeu Martorell Bosch

Aniversari

Margalida Tugores "Castanyola"

El passat dia 19 de març, madò Margalida Tugores "Castanyola" va celebrar el seu 99 aniversari en companyia de tots els seus fills, néts i besnéts.

La nostra més sincera felicitació a madò Margalida i, que en pugui complir molts més.

Gregorio Pascual Morlá

El pasado día 14 de marzo, recibí las aguas bautismales en la Iglesia Parroquial de Pina, el niño Gregorio Pascual Morlá.

Nuestra enhorabuena a sus padres Miguel y Coloma, abuelos y demás familia.

Jordi Gual Tugores

El passat dia 4 d'abril, al marc incomparable de l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, va rebre per primera vegada el pa del àngels el nin Jordi Gual Tugores.

La nostra enhorabona a en Jordi, als seus pares Gori i Margalida, germà Antoni i padrins. Felicitats.

Nixaments

Jaime Cladera Riera - 7-4-93
Jaime y Beatriz
Antoni Servera Caimari - 25-4-93
Pedro José y Francisca
Juana María Soler García - 24-4-93
Mateo y Juana Maria

Matrimonis

Fernado Martí Suau
María Socías Oliver (3-4-93)
Juan Cerdó Gregorio
Francisca Cladera Perelló (23-4-93)
Antoni Cloquell Ramis
Catalina Payeras Serra (17-4-93)

Defuncions

Margarita Solivellas Femenías
28-4-93
Jaime Tomás Martorell -30-4-93
Miguel Fornés Carbonell - 11-5-93
Rafael Font Fornés - 11-5-93
Gabriel Seguí Payeras - 19-5-93

Catalina Carbonell Sastre

Ens va deixar el passat dia 19 de maig, a l'edat de 67 anys, na Catalina Carbonell Sastre del conegut Forn de Can March.

Des d'aquí donam la nostra més sentida condolència al seu espòs Joan Vallespir Vives, a la seva filla Francisca, al seu fill polític Joan Boyeras, als seus néts Maria Antònia i Toni, així com a tots els altres familiars. Descansi en pau.

Beatriu Forteza Bonnín

El passat dia 20 de març, a l'edat de 85 anys, ens va precedir a la vida eterna Beatriu Forteza Bonnín.

La nostra més sentida condolència a la seva familia. Descansi en pau.

EN VENTA 2 PLANTAS BAJAS

**C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17**

**MUCHAS FACILIDADES
Interés: 7'5%**

**VENDO
SOLAR DE 1.200 M.
ZONA INDUSTRIAL**

INFORMES: Juan Quetglas Perelló (a) "Sabataret"

Tels.: 851856 - 538234 (Horas de oficina)

IMPREMTA
MURO